

Kapcsolódás
Szemléletváltás a lelkigondozásban

CRABB, Lawrence

Kiadó: Harmat Kiadó, Budapest 2005

A keresztény közösség ősi szerepe a kapcsolódás, az emberi kapcsolatokkal való gyógyítás. Az erkölcsi tanácsok és a múlt feltárása helyett az együttlét, a másik életében való aktív részesedés valódi kiutat jelent a belső káoszból.

A könyv szubjektív vázlata, a fő fejezetek követésével:

1) *A keresztény közösség gyógyító közösség*

Isten belénk sugározza az életét, látszani akar bennünk.

Kapcsolódás: hagyni magunkat megérinteni a bajban lévő ember által. A kapcsolódás lényege, sorrendben:

elfogadni olyannak, amilyen

meglátni benne azt, amivé válhat

a benne megtalált rossz láttán megőrizni a nyugalmat (feltárás)

hinni, hogy a rossz mögött jó van

beavatkozás: feltárni Isten kegyelmét

A kapcsolódás lényege, kicsit másképpen:

Hidd el, hogy Krisztus örömét leli benned.

Minden baj között mindig van benned valami jó.

Ha a fájdalmaidat feltárod, láthatóvá válhat benned Isten jóindulata.

2) *Mindenki kapcsolódásra vágyik, és Istenben én is alkalmas vagyok rá*

Ha problémával találkozunk, általában a következő módszerek közül válogatunk a megoldáshoz:

Moralizálás: erős akarattal győzzük le a rosszat és tegyük a jót

Pszichológia: megkeressük a bennünk levő rossz gyökerét, és kijavítjuk

Kapcsolódás: felszabadítjuk a bennünk levő jót

3) *A kapcsolódás az élet lényege*

Többet használ a kapcsolatokban, ha emberek vagyunk, mint hogyha szakemberek.

Ne játssza velem senki az amatőr terapeutát, de ne is küldjön igazihoz!

Ne csak a fájdalmamat vedd észre, hanem engem is!

4) *Kapcsolat és látomás*

Kapcsolódás: A bennem lakó Krisztus megérinti a benned lakó Krisztust.

Látomás: Mi most, és mivé lehet majd a másik ember Krisztusban.

A kapcsolódásban elképzelést kapunk Isten terveiről a másik emberrel kapcsolatban.

Isten minket a kapcsolatra alkotott. A kapcsolat az élet.

A kapcsolódás feltétele, hogy a másik embernek akarjunk általa örömet szerezni. Ugyanez a feltétele a krisztusi élet kiáradásának.

5) *Mennyei látomás*

A teremtés előtt csak Isten létezik: a megzavarhatatlan, tökéletes kapcsolat, a felhőtlen öröm.

A teremtés az Istenben lévő öröm megosztása: kapcsolatra és öröme hívás.

A megtestesülés az isteni közösség örömének feláldozása az emberek örömebe fogadásáért.

Amikor az Atyaisten megszólal az evangéliumban, akkor azzal kettejük kapcsolatát is kifejezi, örömeiben felujjong, ott túlcserél benne az öröm:

Jézus megkeresztelése: Mt 3, 13-17

Jézus színeváltozása: Mk 9, 2-13

Jézus megdicsőülése: Jn 12, 20-28

6) *Mi bennünk a jó?*

Gyógyító kapcsolat: az egyik ember teremtő ereje a másikban valami jóra talál.

Erőteljesség: Jézus élete bennünk: azok az indulatok és hajlamok, amelyek Jézust (is) ösztökélték. (Sajnos, van ennek bennünk vetélytársa bőven, ezért erőteljes hajlamaink állandó imádságos ellenőrzésre szorulnak.)

Jóság: aki láthatóan örül nekünk, az tud a bennünk levő jóságról. Lehet, hogy életünk fő problémája nem a pszichés zavar, nem az érzelmi teher, a rossz családi háttér, nem a psziché rejtett konfliktusai, és nem a felelőtlen életvitel, hanem a felszabadulatlan jóság.

Vágyaink gyakran saját örömünkkel szemben hatnak:

Vágyaink elfojtása = elszakadás önmagunktól

Szerzéseink = jogosnak hitt önzésünk

Függetlenség = hitetlenség Isten jóságában

A Biblia szerint három rossz száll szembe velünk:

A világ

A test

Az ördög

Ha ráérzünk az Istenben lakó öröme, akkor be is akarjuk tartani a látszólag örömet tiltó parancsokat.

A függetlenségem helyett a kapcsolatok vezessenek:

Másokkal

Önmagammal

Istennel

7) *A belső ellenség: a test*

A testet újra meg újra el kell tennünk láb alól. Nem vizsgálgatni kell, hanem küzdeni vele. Szinte mindig álruhában jár:

Amikor csak magunkra hagyatkozunk

Amikor stratégiák szerint élünk

Amikor kockázat-minimumra törekszünk

Amikor a kielégülést keressük

8) *Halál a bűnnek*

Meg kell halnunk a bűnnek, hogy Krisztussal élhessünk.

C.G. Jung szerint a pszichoterapeuta azért kell, mert a keresztény közösség magánügyé tette a bűnvallást. Ha csak Isten felé nyílunk meg, előbb-utóbb vele sem leszünk őszinték.

Nagyon veszélyes a közösségi megosztás: biztosan valódi evangéliumot igényel, az előkerülő bűnök és sötétségek miatt.

Emiatt gondoljuk, hogy elég, ha csak magunktól függünk. Még a közösségekben is igaz, hogy „nincs emberem”.

9) *Elpusztítandó hajlamaink*

Az elpusztítandó, de újra és újra megjelenő hajlamokat bibliai képekben összegyűjtve azok a következők:

Városépítés: személyes helytállás, saját erőforrásokra támaszkodás

Tűzrakás: saját életstratégiák mentén tudatosan felépített élet

Körbefalazás: biztonságra törekvés

Kútásás: a vágyak gyors kielégítése

10) *Kapcsolódás a csata hevében*

A rossz hajlamok legyőzése szenvedéssel jár:

<i>Testi élet</i>	<i>Halál völgye</i>	<i>Lelki élet</i>
<i>Városépítő</i>	<i>a személyes alkalmatlanság sivataga</i>	<i>királyságépítő</i>
<i>Tűzgyűjtő</i>	<i>a kibogozhatatlan zűrzavar sötétsége</i>	<i>Krisztus-követő</i>
<i>Falazó</i>	<i>nehézségek, amelyek elborítanak</i>	<i>kockáztató</i>
<i>Kútásó</i>	<i>önzésünk által keltett üresség</i>	<i>vízivó</i>

11) *Ideje kapcsolódnunk*

A felszólítás mintája egy közösségi alkalom a gyász ünneplésére

A közösségnek az a feladata, hogy összekapcsolja az embereket.

A gyászban a neheztelés és az indulatok helyett inkább a kapcsolat felidézésének, az emlékek életének kell helyet hagynunk. Legyen alkalom a közösségben a megbocsátás felé.

12) *Az igazi csatamező*

Az orvos igyekszik segíteni, megvívnom a testem csatáit. A lelkem csatáit, bár nagyobbak és nehezebbek, többnyire egyedül vívom.

Az egészségem, a magánélethez való jogom, érzelmi sebeim mind fontosabbak a közösség előtt (is), mint a Krisztus bizalmáért tett erőfeszítéseim. Vajon ki szeret más előtt gyengének mutatkozni?

Mi az az ár, amit szívesen megfizetnék Isten megismeréséért? Nem ez az elsődleges harcunk?

13) *A látás*

A látás Istentől kapott kép a másik emberről, aminek kimondása előbbre viheti őt. A látásban gondolkodás kérdései:

Milyenek alkotta Isten ezt az embert?

Mit szeretne benne felszabadítani fájdalmai és örömei útján?

Mi az, ami éppen most van felszabadulóban?

Melyek azok az erősségei, amelyek Istennek alárendelve, hatékonyan építhetnék az Ő országát?

Milyen lehetőségek maradnak megvalósítatlanul a fel nem ismert gyengeségei következtében?

Milyen különleges áldást jelent számomra ez az ember?

Mit árul el mindez azokról a jó tulajdonságairól, amelyeket Isten folyamatosan kimunkál lelkében?

A látás arról szól, hogy mivé válhat az ember.

A látás a „látnok” szívében is megmozdít valamit.

Imádság nélkül a látás öncélúvá válik.

14) *Krisztus erejének felszabadítása*

Krisztus ereje: tanuljuk meg őszintén kimondani azt, amit őszintén mondani akarunk, ha Krisztus jelenlétében élünk.

Egy felkavaró igazságból indulhatunk a hatékony megoldások felé is, és indulhatunk Isten megtapasztalása felé is.

A nehézségek az alapjainkhoz vezethetnek minket, ahol Krisztus lakik.

Táplálnunk kell magunkban Krisztus erejét (Szentírás, imádság, szolgálat, dicsőítés)

Próbáljunk bibliai fogalmakban gondolkodni az emberekről.

Ne meneküljünk a tények mögé: szálljunk eléjük!

Budapest, 2008. május 14.

Bayer Róbert